
Το νομοσχέδιο πρόσληψης στο δημόσιο τομέα

ΤΥΠΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΕ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ

της Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Το άρθρο 5 του Νομοσχεδίου πρόσληψης στο δημόσιο τομέα καθορίζει την ηλικία — κατώτατο και ανώτατο όριο — των προσλαμβανομένων υπαλλήλων στη δημόσια υπηρεσία, τροποποιώντας το ως τώρα ισχύον δίκαιο, για να αποκατασταθεί η ισότητα των φύλων, όπως ρητά αναφέρει η αιτιολογική έκθεση.

Συγκεκριμένα το άρθρο 5 ορίζει κατώτατο όριο πρόσληψης την ηλικία των 23 ετών, (αντί των 21) και ανώτατο όριο την ηλικία των 30 (με αξιαιρέσεις) και για τα δύο φύλα.

Η αύξηση του κατώτατου ορίου στα 23 γίνεται επειδή οι άντρες, έχοντας υποχρέωση στρατιωτικής θητείας, μειονεκτούν απέναντι των γυναικών, οι οποίες δεν έχουν αυτή την υποχρέωση και συνεπώς μπορούν να καταλάβουν δημόσιες θέσεις πριν από αυτούς.

Από πρώτη άποψη το μέτρο φαίνεται ότι αποκαθιστά ισότητα. Εμείς δεν το πιστεύουμε. Νομίζουμε ότι με τη ρύθμιση αυτή αδικούνται οι γυναίκες.

Ο Σύνδεσμός μας είχε ο ίδιος προτείνει το έτος 1982 στο Υπουργείο Προεδρίας τη λήψη μέτρου για το υπαρκτό αυτό πρόβλημα. Όχι όμως αυτού του μέτρου· άλλου, δικαιότερου.

Πράγματι η ρύθμιση του Νομοσχεδίου αποκλείει στη γυναίκα τη δυνατότητα να προσληφθεί, όταν ακόμη δεν έχει αρχίσει να πνίγεται από τις οικογενειακές υποχρεώσεις, τη μητρότητα κλπ. Της κλείνει την πόρτα στην αποδοτικότερη ηλικία της. Και δεν λαβαίνει υπ' όψη ότι αργότερα θα λειτουργήσουν εις βάρος της εργαζόμενης γυναίκας πολύ δυσμενέστερες συνθήκες, παρά για τον άντρα, όταν αυτή θα βρεθεί μπλεγμένη με τα πολλαπλά βάρη (τη μητρότητα από τη φύση) αλλά και τα παραδοσιακά καθήκοντα της φροντίδας των παιδιών και του νοικοκυριού, που, δυστυχώς, εξακολουθεί να σηκώνει ακόμη σχεδόν μόνη της, παράλληλα με τις επαγγελματικές υποχρεώσεις).

Εμείς είχαμε προτείνει μια δυσχερέστερη στην εφαρμογή της, αλλά πολύ δικαιότερη λύση. (Βλ. Αγώνα της γυναίκας τ. 13, 1982).

Σήμερα, λαβαίνοντας υπόψη και τις πραγματοποιηθείσες ενδιάμεσα νομοθετικές μεταρρυθμίσεις, προτείνουμε τα παρακάτω.

Ανδρες και Γυναίκες να μπορούν να διορίζονται μετά το τέλος των σπουδών Μέσης Εκπαίδευσης, δηλαδή από την ηλικία των 18 ετών, άσχετα με την εκπλήρωση της στρατιωτικής Θητείας. Κατά τον ισχύοντα σήμερα Αστ. Κώδικα η ενηλικίωση αποκτάται μετά τη συμπλήρωση των 18 χρόνων, ηλικία από την οποία σήμερα έχουν και πολιτικά δικαιώματα άντρες και γυναίκες. Οι άντρες θα παίρνουν άδεια, όταν θα πηγαίνουν στο στρατό, οι γυναίκες όταν γεννούν παιδιά. Τόσο η στρατιωτική Θητεία όσο και η γέννηση παιδιών αποτελούν κοινωνική υπηρεσία και διακαιολογούν την χορήγηση άδειας. Οι γυναίκες έχουν ήδη άδεια μητρότητας. Σωστό είναι να χορηγηθεί και στον άνδρα άδεια στρατιωτικής Θητείας για την αποκατάσταση της ισότητας.

Η σημερινή προτεινόμενη ρύθμιση αδικεί τη γυναίκα για το λόγο που ήδη αναπτύξαμε. Επιτείνει δε την αδικία και με την καθιέρωση ως ανώτατου ορίου ηλικίας διορισμού των 30 ετών και για τα δύο φύλα. Γιατί η γυναίκα είναι πολύ πιθανό ότι θα αποκτήσει ένα ή περισσότερα παιδιά από τα 23 ως τα 30 χρόνια της, πράγμα που θα την δυσκολεύει να μετέσχει σε διαγωνισμούς πρόσληψης κλπ. αυτά τα χρόνια που θα έχει μικρά παιδιά. Τα 35 ως ανώτατο όριο ηλικίας και για τα δύο φύλα μου φαίνεται πολύ λογικό και για άλλο λόγο. Αν λάβουμε υπ' όψη πόσα χρόνια διαρκούν σήμερα οι πανεπιστημιακές σπουδές, ιδίως οι μεταπτυχιακές, οι ειδικεύσεις κλπ., δεν βλέπω τον λόγο αποκλεισμού προσώπων που πέρασαν τα 30 (όχι όμως και τα 35) και έχουν κάνει ανώτερες και πιο ειδικευμένες σπουδές έστω και για την πρόσληψή τους σε θέσεις για την κατάληψη των οποίων αρκεί απολυτήριο μέσης εκπαίδευσης.

Συμπερασματικά:

Αν θέλουμε να καθιερώσουμε ουσιαστική και όχι φαινομενική ισότητα των φύλων θα πρέπει η διάταξη του νέου νόμου να επιτρέπει το διορισμό στη δημόσια υπηρεσία σε άντρες και γυναίκες από την ηλικία των 18 ετών ως την ηλικία των 35. Και να θεσπίσει για τους άντρες άδεια στρατιωτικής θητείας.